

[Lars P. Jensen.]

på 150, større end den, det ærede medlems parti præsterede, og gennemført på kortere tid.

Jeg er ikke enig med det ærede medlem hr. Anker Lau i, at der ikke bliver bestilt noget i varedirektoratet. Jeg har den opfattelse, at de mennesker, som er ansat dér, udfører et godt stykke arbejde. Statistikken over sagernes procentuelle fordeling efter ekspeditionstid viser, at for importsagers vedkommende ligger kun 2,5 pct. over 15 dage, for eksportsagers kun 1 pct. Sager vedrørende fordelingen af automobiler og motorcykler ligger noget længere, men det oplyses, at dette skyldes, at disse sager skal sendes til høring i brancheorganisationerne og fordelingsnævnet. Gennemsnitstiden for ekspeditionen af samtlige sager er 6,8 dage. På mig gjorde besøget et noget forstemmende indtryk, men på et andet grundlag, end hvad der gjaldt for det ærede medlem. Jeg synes, at lokaleforholdene i varedirektoratet kan vi faktisk ikke være bekendt at byde de mennesker, som skal arbejde dér. Vi kan diskutere, hvor mange mennesker der skal arbejde dér, men skal de sidde der, bør de efter min opfattelse have ordentlige forhold at arbejde under.

Man kan vist roligt sige, at der i varedirektoratet ikke bliver frådset med luksus på kontorerne. De er så spartansk udstyret, som de kan være, og det kan ikke være frådseri at pynte lidt op på dem af hensyn til personalet og de besøgende. Ingen ønsker, at vi skal have større administration end nødvendigt, men ingen tror vel på, heller ikke det ærede medlem hr. Anker Lau, at vi, selvom vi liberaliserer op til 100 pct., kan stryge alle kontorer og undvære administrationen både i Møntergården og Klerkegade. Jeg deler varedirektoratets ønske om, at den almindelige administration samles i een ejendom, så at arbejdsgangen kan blive mere hensigtsmæssig, både for personalet og for de besøgende.

Mit parti vil gerne give udtryk for anerkendelse af det arbejde, der udføres dér, ikke forstået således, at vi ønsker flere ansat end nødvendigt, men jeg mener, at de, der er der, udfører et godt stykke arbejde. I den forbindelse understreger

jeg, at direktoratets budget hviler i sig selv, idet udgifterne afholdes af de gebyrer, der betales for udstedelse af importbevillinger. I udvalget har vi også diskuteret det hensigtsmæssige i, at nogle af de institutioner, som får arbejde udført i varedirektoratet, dels nationalbanken, dels hypotekbanken og dels statistisk departement, betaler en vis sum for det merarbejde, de påfører varedirektoratet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det ændringsforslag, som er stillet af flertallet, og jeg anbefaler, at man stemmer imod de underændringsforslag, som er stillet af mindretallet, samt imod de underændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Tholstrup.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg vil gerne takke udvalget for det meget grundige arbejde, der er lagt i behandlingen af dette lovforslag. Man kan altid glæde sig over en meget stor interesse for denne lov og fryde sig over en aktiv medvirken af udvalget.

Hvad angår det at fælde en dom over varedirektoratet efter et meget flygtigt besøg dernede, synes jeg ærlig talt, man skulle være lidt varsom dermed. Som også det ærede medlem hr. Lars P. Jensen gjorde, vil jeg henvise til den betænkning, som varedirektoratet har sendt os, og hvoraf det tydeligt fremgår, hvilket arbejde der gøres, og hvilken fart der er over dette arbejde.

Jeg er ikke uenig med det ærede medlem hr. Anker Lau i, at der må lægges megen vægt på den måde, hvorpå vareforsyningsloven administreres, og jeg deler også sympatien for klare retningslinier, men vareforsyningsloven er efter min opfattelse i forvejen tilstrækkelig klar på dette punkt — jeg henviser til § 1, stk. 2.

Mindretallets underændringsforslag, der går ud på, at der i loven skal indsættes en bestemmelse, der går ud på, at vareforsyningsloven ikke kan benyttes til beskyttelsesmæssige formål, kan jeg ikke tiltræde, ganske simpelt fordi en sådan bestemmelse ville være overflødig. Yderligere håber jeg, at man vil forstå, at jeg må finde det lige så overflødigt, om jeg for mit vedkommende i udvalgsbetænkningen eller på anden måde skulle give tilsagn om, at jeg ikke vil